nad külalise vastu lahkeks muutusid ja tedagi piima imema kutsusid. Tiibneitsid väristasid peeni pihtu ja hakkasid usinalt piima imema, lehetäide kollast, magusat vedelikku. Timsi katsus paar korda lehelehmakeste piima, kuid see oli nii vastiku maitsega, et ruttu lehesalatit peale näris. Tiibneitsid aga imesid vedelikku ja ümisesid heatujuliselt.

Teiste punanahksete tiibneitside taga märkas Timsi väikest mustanahalist metssipelgat.

„Kes sa oled?“ küsis Timsi väikeselt.

„Olen Sinivalli pesakondlaste tiibneitsi. Inimesed hävitasid mu kodus Sinivallis munad ja lapsed. Paljud tiibneitsid ja tiibmehed on jäljetult kadunud. Mina eksisin metsas ringi ja sattusin niiviisi Punapalli pesakondlaste juurde vangi. Nad kavatsevad mul varsti tiivad murda!“ ütles ta kurvalt.

„Miks sul siis tiivad murtakse?“

„Sellepärast, et siit lahkudes ma ei saaks uut pesakonda luua, siis jääb rohkem toitu metsas punanahksetele!“

„Kas tiibade murdmine on valus?“ päris Timsi.

„Mina ei tea, kuid räägitakse, see olevat rohkem

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 86